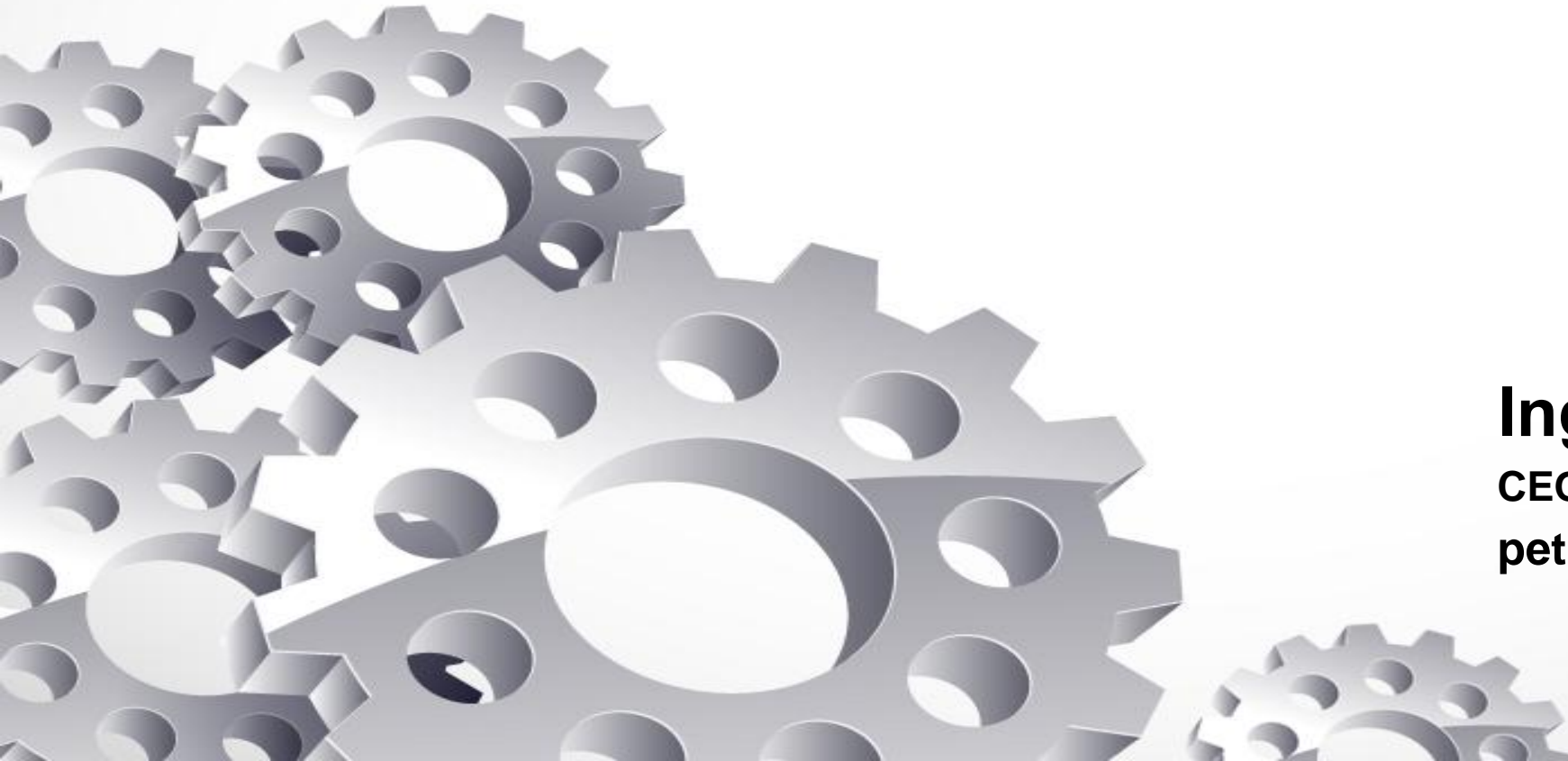

Asistivně sociální systémy a řešení.

Ing. Petr Panýrek, MBA

CEO HIGH TECH PARK a.s.

petr.panyrek@htpark.eu

HIGH TECH PARK

aliance technologických společností z oblastí “high tech”

- Více jak 20 let zkušeností z implementací “high” technologií v běžné praxi
- Naše závěry vycházejí z ověřených reálných a pilotních projektů + testování ve vlastním sociálním “Living labu”
- V našich projektech vždy spolupracujeme s konečnými uživateli
- Všechny projekty financujeme z vlastních prostředků
- Nejdéle působící společnost v oblasti využití “high” technologií v sociální a asistivní problematice a distanční medicíně v ČR

Obvyklá prezentace “asistivně sociální problematiky” v ČR.

V současnosti se jedná v převážné většině o tyto typy prezentací:

Tzv. “showroomy” - demonstrace vybraných technologií a výrobků z oblasti sociální asistivity ve vybraných prostředích.(neziskové organizace, městské a municipalitní prostory apod.)

Předváděcí pracoviště v rámci univerzitního prostředí demonstrující a teoreticky testující vybrané technologie v určitých situacích.

Tyto typy prezentací obvykle systémově ani dlouhodobě nepracují se zpětnou vazbou od cílové, uživatelské skupiny, zejména stárnoucí populace, ale směřují k představování zvolených řešení.

Living Lab = unikátní pracoviště umístěné přímo v prostředí cílové uživatelské skupiny, resp. sociálního ústavu, kde dochází k přímému “prolnutí” skupin: ***Uživatel-vývojář-nejširší možný rozsah nejmodernějších dostupných technologií-medicína a telemedicína-zpětná vazba od širokého spektra uživatelů, poskytovatelů a provozovatelů sociální péče, resp. reálná reakce na technologie-statistická konfrontace skutečných výstupů a teoretických očekávání.*** Výstupem jsou konkrétní, prakticky využitelná řešení s ekonomicky zhodnotitelným dopadem.

Udržitelnost a financování.

A) Provoz a udržitelnost opírající se o financování v rámci dotačních a grantových titulů nebo sponzorstvím zřizovatelů, nejčastěji - město, kraj, stát, neziskové organizace, univerzity apod.

Časová udržitelnost a stabilita těchto pracovišť je tedy velice proměnlivá, zejména vzhledem k “nekomerčním” pravidlům jejich fungování a působení řady okolních vlivů.

B) Komerční financování vývoje, prezentace, následné nasazení a dlouhodobé praktické využívání těchto řešení se zpětnou vazbou pro jejich další rozvoj. Pokud je tedy uživatel ochoten za řešení zaplatit, dává mu smysl, resp. je pro něho přínosné = úspěšné, prakticky využitelné řešení!

Jaké technologie a řešení jsou tedy přínosné?

Všechny, které uživatelé přináší užitek z jeho různých úhlů pohledu a jsou ekonomicky efektivní pro co nejvíce zapojených subjektů (uživatel, rodina, státní správa, municipality atd.)

Nejčastěji jsou to taková řešení, která bývají iniciována buď přímo uživateli, nebo osobami do systému zapojenými, které mají možnost řešení přímo hodnotit a zasahovat do jejich zlepšování v čase.

Kdo tedy skutečně do výběru asistivně sociálních řešení zasahuje,

A) Domácí prostředí:

Obvyklá praxe:

Samotný uživatel obvykle do výběru využívaných domácích asistivních technologií nezasahuje,

Ideální situace:

Pokud to situace uživatele jakkoliv umožňuje, měl by vždy být do procesu volby řešení také př

Příklad: Volba kamerových systémů jako součásti domácího dohledového systému je velice n

B) Sociální ústavy:

Obvyklá praxe:

Vedení, resp. odpovědní pracovníci těchto zařízení vytipují a zajistí řešení, které by mohlo přicházet v úvahu a následně je s ním seznámen personál, který ho bude využívat ke své práci.

Ideální situace:

Vedení, resp. odpovědní pracovníci těchto zařízení vytipují řešení, které by mohlo přicházet v úvahu, získají zpětnou informaci také od personálu o jejich pohledu, projdou s ním jejich komentáře a následně zvolí vhodnou technologii.

Příklad: Dobré a účelné řešení nepřinese očekávaný užitek, pokud nebude propojitelné se stávajícími nebo budoucími systémy, např. informačním systémem, HW platformou apod. Pokud se to podaří, jeho efektivita je násobně vyšší!

Co je tedy nutné vždy řešit, resp. jaké nejdůležitější bariéry je třeba překonat při implementaci nových, asistivně sociálních technologií?

- A) Vstupní audit připravenosti na implementaci nového řešení, resp. technologie.
(kompatibilita stávajících a dalších uvažovaných systémů, potřebné HW vybavení-PC, tablet)*
- B) Uživatelsko-systémové zaškolení pracovníků pro efektivní využívání nových technologií.*
- C) Průběžná podpora a dohled nad novými technologiemi.*

Pozor: Výše uvedené činnosti nelze delegovat na firemní “ajt’áky”! Musí být provedeny speciálně vyškolenými lidmi.

Specifika jednotlivých lokalit.

Každý konkrétní uživatel, sociální ústav i budoucí zřizovatel z oblasti asistivně sociální problematiky mívá individuální požadavky, pohledy na tuto problematiku i představy o možném přístupu k ní!

Je to zcela logické a v principu i správné,

ale

vždy se však musí jednat o aplikaci následujících základních zásad a principů, které je třeba při zavádění asistivně sociálních řešení dodržet, a to zejména:

- 1) Provedení auditu připravenosti na zavedení nového řešení a jeho následná profesionální dohledovost.
- 2) Možnost škálovatelnosti a individualizace každého nového řešení.
- 3) Zajištění synchronizace a provázanosti jednotlivých výstupů využívaných systémů v jeden přehledný informační celek.
- 4) Průběžné vzdělávání personálu a odpovědných osob v nových trendech asistivních technologií.

“ Při dodržení minimálně výše uvedených zásad a pravidel lze s jistotou říci, že rozšíření a přenositelnost výše popsaných modelů asistivně sociálních řešení je využitelné ve všech krajích a obcích ČR.”

Děkuji za pozornost
Ing. Petr Panýrek

petr.panyrek@htpark.eu